

הדלקת נרות	כניסת שבת	החצות	צאת שבת	ר"ח
ירושלים	16:12	17:28	18:05	
תל-אביב	16:27	17:29	18:02	
חיפה	16:18	17:27	18:02	
באר שבע	16:31	17:30	18:06	

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות כרסל'ב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

דבר ראש הישיבה

**גם בעקבתא דמשיחא מתגלה אורו של ה' • עבודת הדור האחרון
לצעוק לישיועת ה' • על האדם להחדיר לילדיו את התורות של רבינו -
תורת איה ותורת אזמרה**

הוא אמנם טעה ושמשון עצמו לא היה לבסוף משיח, אכן יסוד הדברים עודנו קיים, ומשיח עתיד להיות משבט דן.

אמא של שבת

אשתו של מנוח הייתה עקרה, ושמה היה צלפוניתי, והיא הייתה מתפללת הרבה, ובזכות התפילות שלה היא זכתה ללדת את שמשון הצדיק.

מכאן נלמד על כוח התפילות של האמא ובפרט בעת הדלקת נרות שבת שאז זה זמן מיוחד להתפלל על בנים צדיקים. אמא שמשקיעה בתפילות ומתפללת בכל נפשה על ילדיה, תזכה בעזרת ה' לראות רוב נחת מכל צאצאיה.

זאת התורה

בפרשה מסופר על שני בניו של יוסף שנקראו 'מנשה ואפרים'.

הרבי אומר שיש שתי תורות בדרכי עבודת ה'. יש תורת איה ויש תורת אזמרה. התורה של 'איה' פירושה שהאדם נמצא בחלל הפנוי ובחושך, הכל חשוך ונעלם והוא לא רואה קצה אור, ואז העבודה היא לצעוק ולחפש את הניגון של הצדיק.

אבל יש גם עבודה של 'אזמרה', עבודה בה האדם מחפש את הנקודות הטובות שלו, הוא יושב עם עצמו ומחפש לראות את המעלות הטובות והנקודות הטובות שיש לו.

בניו של יוסף נקראו על שם שתי העבודות האלו. מנשה על שם 'כי ננשי' אלוקים', על שם הנשיה והחיסרון והחושך שהיה לו. ואפרים נקרא על שם 'כי הפרני אלוקים', כנגד הדברים הטובים והנקודות הטובות שיוסף מוצא בעצמו למרות היותו בגלות ובניכר רחוק מכל משפחתו.

אבא של שבת

מגיעה שבת, העבודה שלנו כעת היא לתת לילדנו את האידישקייט, את היהדות, את האווירה, את הקדושה, את התשוקות הטובות.

כל אבא מברך את ילדיו לביל שבת. מה מברכים את הילדים, מברכים אותם שיהיו כמנשה ואפרים, מברכים אותם שישתמשו גם בתורת 'איה' וגם בתורת 'אזמרה'.

לביל שבת מברכים את הילדים, ובסעודת שבת צריך להחדיר להם את הדברים עמוק ללב. להסביר להם בצורה ברורה ובשפה מתאימה לרמתם, מהם התורות הגדולות של אזמרה ואיה, וכיצד עובדים את ה' בכל הזמנים ובכל המצבים.

שבת שלום ומבורך!

פרשה פותחת בפסוק בו נרמז מסר לדור האחרון, הדור שלנו, דור עקבתא דמשיחא.

'ויחי יעקב', יעקב זה בחינת עקב ועליו נאמר ויחי, כאן נרמז שגם בעקב מתגלה חיות, גם בעקב שהוא מקום העקבתא דמשיחא, גם שם מתגלה חיות ואלוקות הבורא. כי הבורא יתברך נמצא גם במקומות הנמוכים ביותר.

דור אחרון

אנחנו נמצאים בדור המוכנה כדור 'עקבתא דמשיחא', בדור של בחינת העקבים, בדור של הנחש, בבחינת מה שנאמר בפרשה: "יהי דן נחש על דרך שפיפון על אורח".

לפעמים אדם נמצא למטה במקומות מאוד נמוכים, ואז העיקר הוא שלא להתייאש, כל אדם עובר תקופות קשות בחיים, אם זה שנים קשות, חודשים קשים, ימים קשים ואפילו שעות או רגעים קשים. יעקב אבינו מברך את בניו והוא מתנבא עבור כל הדורות, ודייקא על הדורות האחרונים שהם העקבתא דמשיחא בחינת שבט דן שהוא האחרון שבמחנות, דייקא שם הוא אומר "לישיועתך קיוויתי ה'".

פסוק זה נאמר לגבי שמשון, שלמרות שהוא יעבור מה שהוא יעבור מכל מקום לנצח יהיה לו תקווה כאשר הוא יבטח בה'.

אכן, פסוק זה נועד גם עבורנו, עבור אנשי הדור האחרון, בדור שלנו בכל אחד נופל להיכן שנופל, ואז צריך לצעוק את הפסוק הזה מכל הלב "לישיועתך קיוויתי ה' כן, יש תקווה גם במקומות הנמוכים אליהם האדם נופל.

אם האדם יזכור את היסוד הזה כל חייו השתנו לטובה. לא שחלילה יש כאן היתר ליפול, חלילה וחס! עדיף שלא ליפול כלל, אולם כשנופלים יש תקווה, ה' מחכה לתשובה שלנו והוא אוהב אותנו וממתין שנשוב אליו.

עד כי יבוא שמשון

התיקון של שמשון היה צריך להיות התיקון האחרון, אבל לבסוף הוא לא הצליח לסיים את התיקון.

התיקון האחרון של מלך המשיח יהיה על ידי המשיח שיבוא משבט יהודה, אולם כמו שמבואר בדברי רבותינו, המשיח לא יהיה רק משבט יהודה אלא אביו יהיה משבט יהודה ואמו משבט דן.

זה סוד האיחוד שגילה משיח צדקנו, איחוד בין שבט יהודה שמוביל בראש לבין שבט דן שמהלך אחרון לכל המחנות, וכך יתגלה שכל כלל ישראל נכללים באור הגאולה.

כאשר יעקב הגיע לברכת שבט דן, הוא מיד ראה את הנשמה של שמשון. יעקב חשב ששמשון הוא משיח.

עיגולים ויושר

השבוע נמשיך לעסוק בסוגיית העיגולים והיושר - נלמד על כך שגם לרשעים יש תקווה לחזור לנקודה הפנימית כל עוד הם לא יצאו מהמעגל - על כך שהשבת היא הנקודה הפנימית - ואלו שמוסרים ממון ישראל וצאים מהמעגל ונעשים כמומרים

אורות הגנון כידוע. ועל פן על ידי שבת על ידי השלשה סעודות מתבררין כל שיתא יומין, כמו שאיתא בזהר, כי עקר הברכה הוא על ידי אורות הגנון כשמיאירין בבחינת עיני.

(לקוטי הלכות חו"מ - הלכות מאבד ממון חברו ומסור הלכה ב)

המוסר ממון ישראל יוצא מבחינת עיגולים ומאבד את שפע קדושת השבת ונעשה כמומר

נמצא שעקר הקדושה שמקבל כל אחד משבת הוא בחינת הארת הגנון הנ"ל שכלוליו בשבת שמהם יונקים ששית ימי החל שיאירו בהם גם כן הגנון הנ"ל כנ"ל. ויש מי שפוגם בזה ואינו יכול לגלות הגנון ואינו יכול לכנס לבחינת הנקודה לבחינת שבת לינוק משם הארת הגנון הנ"ל, אבל עדין לא יצא מן העגולים לגמרי, אבל זה המסור שמסר ממון ישראל שבהם מלבש גנון עליון עליון ביד עכ"ם והעלים אורות הגנון במזיד ביד רמה על פן על ידי זה הוא יוצא מן העגולים, שהם בחינת ששית ימים שיונקים משבת לגמרי כי אין לו חלק בקדושת שבת שיש בימי החל שהם בחינת הגנון הנמשכין משבת ומתלבשין בתוך ימי החל בכסף וזהב, כי הוא פגם בזה ומסר הממון של ישראל שמלבש בהם גנון עליון על ההפך ביד עכ"ם על פן הוא יוצא מן העגולים לגמרי, על פן הוא כמומר ממש שגם המומר יוצא מן העגולים לגמרי כנ"ל ועל פן בכל מקום מומר ומחלל שבת ומסור הם שוין לכמה דברים. כי עקר הקדושה היא שבת כנ"ל ומי שמחלל שבת הוא פוגם בכלליה הקדושה כמו המומר וכנ"ל. וכן המסור שנה להם וגזע מהם, כי פוגם בהגנון ממש, כי בהממון של ישראל שם עקר הגנון שהם עקר בחינת קדושת שבת קדושת ישראל, כי ישראל ושבת ואורות הגנון הנ"ל כלו חד.

ובהמשך דבריו: אבל העכ"ם הם בחינת ששית ימי המעשה ממש שאין בהם קדושת שבת ואורות הגנון כלל כנ"ל ועל פן המסור שמסור ממון ישראל ביד גוי הוא יוצא מקדושת שבת לגמרי ויוצא מן העגולים לגמרי ועל פן הוא כמו מומר וכנ"ל.

(לקוטי הלכות חו"מ - הלכות מאבד ממון חברו ומסור הלכה ב)

כל זמן שהרשעים בתוך בחינת העיגולים יש להם תקווה לחזור ולהתקרב לנקודה הפנימית

בענין בני אדם שרוצים ומכינים עצמן כמה פעמים לנסע לצדיק האמת, ואחר כך יש להם מניעות, ונמנעים דע, כי שבת היא נקודה הפנימית, וממנה יונקים כל הששה ימים, שהם בחינת העגולים סביב הנקודה, כמו שכתוב בזהר (ויקהל דף רד.) וכמוכא. והקלפות מוליכין את הרשעים סביב הנקודה, בבחינת (תהלים י"ב): "סביב רשעים יתהלכו", ואינם מניחים אותם להתקרב לפנים אל הנקודה הפנימית, וכל זמן שהם עדין בתוך העגולים, עדין יש להם תקווה להתקרב. אפילו פושעי ישראל כל זמן שלא יצא מן העגולים לגמרי, חס ושלום, עדין יש לו תקווה להתקרב אל הנקודה הפנימית אבל מי שכבר יצא לגמרי, חס ושלום, מן העגולים, כגון משמדים, אזי אי אפשר לו להתקרב כלל. והצדיק הוא בחינת שבת, בחינת הנקודה הפנימית, שממנו יונקים הכל.

(לקוטי מוהר"ן - מהדורא בתרא סימן מה)

שבת היא בחינת הנקודה הפנימית של העיגולים

כי איתא בדברי רבנו זכרוננו לברכה במקום אחר, שהרשעים מוליכין אותם סביב סביב הקדושה בבחינת סביב רשעים יתהלכו. כי שבת היא בחינת הנקודה הפנימית וממנה יונקים העגולים שהם בחינת הששה ימים כמוכא בזהר. והקלפות מוליכין את הרשעים סביב סביב הנקודה. ואין מניחים אותם להתקרב לפנים וכו' וכל זמן שהם עדין בתוך העגולים עדין יש להם תקווה להתקרב אפילו פושעי ישראל כל זמן שלא יצא מן העגולים לגמרי חס ושלום וכו'. אבל מי שכבר יצא לגמרי חס ושלום מן העגולים כגון משמדים, אזי אי אפשר לו להתקרב כלל וכו', עין שם. ושבת שהוא הנקודה הפנימית של ששית ימי החל שמקבלים יונקים ממנה היא בחינת אורות הגנון, כי שבת היא בחינת תלת גנון דעינא ובת עין שהם בחינת הגנון הנ"ל, שהם בחינת עינים, כמו שמבאר שם במאמר הנ"ל בחינת כסות עינים, עין שם, כי עקר הגנון עליון הם מאירין בשבת ועל פן אכולין בשבת שלשה סעודות דאברהם יצחק ויעקב כללין בהן שהם

וכן הוא ג"כ בעיגולים ויושר שבכל עולם, הנה לא נמשך הארת העגולים אלא רק הארה כללית ויסודית, ומשום שהעגולים הם היסודות של כל המציאויות הפרטיים שבאותו העולם אשר משם יצא ושם הם עתידים לחזור, ולכן מאיר בהם העגולים הארה כללית תמיד.

(ספר 'לשם שבו ואחלמה', חלק הביאורים שער דדושי עיגולים ויושר ענף ב)

כולל יום שישי

מידי שבוע לקראת שבת קודש למעלה מ- 100 אברכים שוקדים על לימוד התורה במסירות נפש ומקבלים סל מזון הכולל בשר, דגים, יין, ושאר ירקות ומוצרים אנה השתתפו בהוצאות הגדולות (ניתן לעזור גם במוצרים העד"ח)

לתרומות: 053-31-25231

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

במגזין ניצוצות ובחברת הילדים שמחה"ל, היוצאים לאור מדי חודש, תמצא סיפורים חסידיים ותוכן מרתק לכל המשפחה

מגזין ניצוצות

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

מודפס ועומד

גדולה שנועדה עבור דור בתראה בו מצויה שכחת התורה. על ידי ריבוי הדפסת הספרים זוכים ישראל לשמירה וזיכרון התורה וזאת למרות הדור החלוש שמתקשה לזכור את התורה הקדושה.

...

כשיעקב אבינו מברך את בניו הוא מברך את יהודה ואומר 'לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה'. ר' נתן מסביר שבפסוק זה נרמזה בשורת הדפוס.

'לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו', 'מחוקק' פירושו הדפוס שחוקק את האותיות על גבי הדפים, והוא לא יסור אלא ילך ויתחזק עד שיבוא שילה הוא מלך המשיח, כשבך נשמרת התורה לדורות וכל חידוש

יום כל אחד שנכנס לבית מדרש עומד בפני ארון ספרים, ולא ארון אחד אלא כמה וכמה ארונות, עד שבכל בית מדרש ממוצע יש על דרך כלל כמה ארונות, עשרות מדפים ומאות עד אלפי ספרים.

תופעה זו הינה תופעה של עשרות השנים האחרונות בהם מלאכת הדפסת הספרים הולכת וצוברת תאוצה, שיטות ההדפסה הישנות מתחלפות בטכניקות חדשות החוסכות את העלויות והאת העבודה המרובה, מה שגורם באופן טבעי לגידול בספריות הציבוריות והפרטיות בכל בית כנסת ובכל בית יהודי.

למעשה מדובר כאן בתהליך של שנים שהולך ומתפתח מיום ליום.

כתוב זאת זיכרון בספר

על ידי ריבוי הדפסת הספרים זוכים ישראל לשמירה וזיכרון התורה וזאת למרות הדור החלוש שמתקשה לזכור את התורה הקדושה

התורה ודברי הראשונים והאחרונים נכתבים ונדפסים ועל ידי כך לא נשכחים מעם ישראל.

מעתה נוכל להבין את תופעת התפתחות הדפוס מיום ליום כשבכל תקופה הדפסת הספרים נעשית קלה נגישה וזולה יותר ויותר.

הקב"ה בשמים חס עלינו ודואג שלא תשתכח התורה מישראל, ומכיון שמיום ליום הולכים הדורות ונחלשים ואין כוחו האנשים לזכור את כל התורה, נתן לנו הקב"ה את הדפוס כאמצעי לשימור כלל חידושי התורה שמתחדשים בכל דור ודור.

הספרות התורנית ענפה במיוחד, מסכתות הש"ס, על גביהם דברי הגאונים, הראשונים והאחרונים, אין בכוח בין אנוש בדורנו לדעת את הכל, ולולא המצאת הדפוס היינו מפסידים ריבוי גדול של ידיעת התורה.

הבה נודה לה' על חכמת הדפוס אותה הוריד לעולם, ונייקר ונעריך את המתנה הגדולה שנתן לנו הבורא כשבך אנו זוכים לעוד ועוד ידיעת התורה.

(ליקוטי הלכות יין נסך ג')

בתקופה הקדומה חלק גדול מהספרים כלל לא היו נכתבים. אדרבה, היה איסור לכתוב סתם ספרים, רק התנ"ך היה עולה על הכתב, וזאת משום שתורה שבכתב אסור לכותבה. אולם כאשר חז"ל ראו כי התורה הולכת ונשכחת, קמו ותיקנו שיהיה מותר לכתוב גם את התורה שבעל פה וזאת על מנת של תשכח התורה.

במשך שנים רבות כתיבת הספרים הייתה נעשית באופן ידני, מה שגרם כמוכר למיעוט ספרים ולעלות יקרה במיוחד עבור כל ספר וספר, כשגם איכות הכתיבה לא הייתה משהו מיוחד.

לפני מאות שנים הומצאה ההמצאה הגאונית של הדפוס. בשורת הדפוס הביאה בכנפיה בשורה ייחודית ליהודים כשבך נעשה שינוי דרמטי בהדפסת הספרים ובמחירים.

מעת המצאת הדפוס הראשון הלך הדפוס והתפתח, כשהיום מחיר הדפסת ספר סטנדרטי נעשה נמוך בהרבה.

ר' נתן רואה בדפוס סייעתא דשמיא גדולה והארה

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומך איתנו!

לפרטים: **052-767-9638**

מחפש את האור?

ישיבה לבעלי תשובה
'נחלי צצה' הממוקמת
ב'לב האזורים'
החרדים ב'ישראל'

סביבה חמה ומקרכת

תנאי פנימיים מלאים

התחזקות והרבה שמחה

הלכות והליכות הבית היהודי

לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שלי"מ"א

שיעורים קבוצתיים בגמרא וחסידות

צדקתך צדקה

עשרים וארבע שנים לפטירתו של הגאון הגדול ר' חיים קריזווירט זצוק"ל • ט"ז טבת תשס"ב - תשפ"ו

את ידיהם ברווחה והעניקו מהונם לזוג הצעיר העומד לבנות את ביתו.

כולם חוץ מגביר אחד.

אותה הפעם עלה ר' חיים כדרכו לעוד בית של אחד מהגבירים, הלה שפתח את הדלת הכניס את ר' חיים לביתו בצורה מכובדת כיאה וכראוי לאדם חשוב, ופנה לשבת עמו בסלון הבית המפואר. ר' חיים התיישב על אחת הכורסאות וכדרכו בקודש פתח את פיו והחל להפליג בדבר מעלת העזרה להכניס כלה יתומה לחופה ועל מעלת הצדקה ובפרט ליתומים אשר אין להם כל.

לאחר שהרצה ר' חיים במשך זמן מה על המעלה הגדולה חתם את דבריו כשהוא מציע לעשיר: בוא תזכה ותיקח לך זכויות, מי לא צריך זכויות, נקלע לפניך הזדמנות שלא תסולא בפז, לזכות במצווה כה גדולה וחשובה.

בחלומות הכי שחורים לא ציפה ר' חיים לתגובה אותה קיבל, להפתעתו לא זו בלבד שהגביר לא שלח את ידו לכיסו והוציא את ארנקו, אלא הלה אף החציץ את פניו כאשר השיב חזרה לר' חיים בעזרת פנים שאין כדוגמתה: הרב אומר שהוא רוצה לתת לי זכויות ואני אומר שאין לי כלל צורך באותם זכויות, די לי בזכויות שכבר יש לי.

כשמוע ר' חיים את תגובתו החצופה של הגביר הבין כי כאן אין לו עוד מה לחפש, הוא לא ניסה עוד לשכנעו אלא קם ממקומו ועזב את הבית מבלי לומר מילה נוספת.

...

"האם שמע הרב את השמועה הקשה". היה זה אחד מבאי ביתו של ר' חיים שניגש אליו בערבו של יום וסיפר לו את האסון שאירע. אותו האיש הכיר מקרוב את הסיפור של הגביר שסירב לתרום.

"מטוס עם הרבה מאד נוסעים וביניהם נוסעים יהודיים התרסק, מאות אנשים מתו וביניהם יהודים רבים וגם גביר פלוני שהיה באותה העת על המסוק". כאן נקב אותו מקרוב בשמו של הגביר שמייאן לתרום למצוות הכנסת כלה לפני שבועות ספורים.

פניו של ר' חיים חוורו וכעבור רגע הוא אמר: הן אמרתי לו שהוא זקוק לזכויות, מי יודע, מי יודע, אולי אם היו לו את הזכויות של מצוות הכנסת כלה היה זוכה להינצל ובזכותו היו נצלים גם כל יושבי המטוס".

"חבל חבל" המשיך ר' חיים להמהם לעצמו, "אילו היה יודע את דברי חז"ל שאמרו צדקה תציל ממוות. אינני בעל מופת, אך יתכן שהזלזול הגדול שלו במצוות צדקה הוא זה שגרם שיקרה מה שיקרה.

מגאני עולם היה ר' חיים קריזווירט, גאון גדול בתורה וגם בעל צדקה וחסד עצום. מקרים רבים וקשים שהגיעו לפתחו הובילו אותו פעמים רבות לאסוף צדקה עבור נזקקים כשבמעשיו הוא מציל נפשות.

פעם אחת הוצרך להתרים גביר גדול אשר עליו ידע כי נדר בעבר לתת צדקה. בחכמתו המרובה לא פנה אליו באופן ישיר להתרימו, אלא בזמן שפגשו באופן אקראי פנה אליו ושאל אותו: תאמר נא לי ר' איד, מה עם הרבנית שלכם? האם היא חשה בטוב? האם הכל בסדר איתה?

"כן כן הכל בסדר" השיב האיש המופתע ומיד שאל: "מה קרה שהרב מתעניין בה, הן מעולם לא הייתה חולה במחלה כל שהיא, מפני מה נזכר הרב לפתע להתעניין כיצד מרגישה.

"אה, פשוט מאד" השיב ר' חיים בשלווה, "שמעתי כי בעבר נדרת לתרום סכום מסוים לצדקה ומאז לא תרמת אותה, וכיון שאמרתי חז"ל שבעבור ביטול נדרים מתה אשתו של אדם, חששתי לשלומכם והתעניינתי מה המצב".

האיש שהבין את הרמז מיד פתח את ידו ולבו ושאל את ר' חיים לאיזה סכום כסף הוא זקוק, כשהוא נוטל על עצמו לתרום את מלוא הסכום.

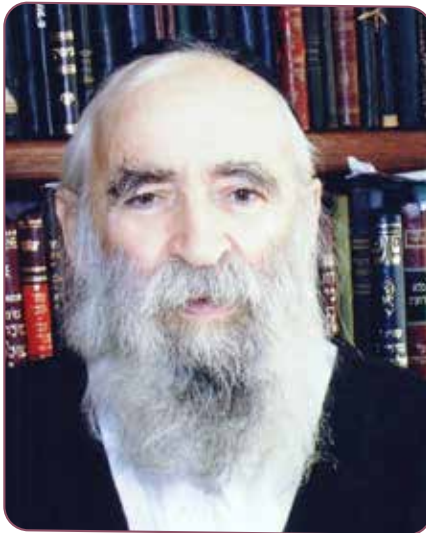
...

כשכיתת הגאון ר' חיים קריזווירט את רגליו לעבר ביתו של אחד ממכריו המחזיק בסכום הגון וזאת על מנת להתרימו למצוות גמילות חסדים, לא העלה בדעתו ולו לרגע את סגנון התשובה הנועז אותו יקבל מהעשיר.

הכל החל כאשר התגלגל לפתחו מצוות הכנסת כלה של חתן וכלה יתומים שהתעתדו להינשא בתקופה הקרובה. הן מצבו הכלכלי של החתן והן מצבה הכלכלי של הכלה בהעדר הורים תמוכים היה בכי רע, כך שלולא הירתמות הציבור לעזרתם כנראה שאלו היו עומדים בבגדיהם הפשוטים תחת החופה וללא המינימום הנדרש להקמת בית.

ר' חיים קריזווירט ששמע מהמקרה הקשה ניאות לקחת על עצמו את העול להשיג את הסכומים העצומים, ועבור כך החל לפנות למכרים שונים ולגבירים ידועים כשהוא מבקש מהם להשתתף ולקחת חלק במצווה הגדולה.

אף לא מאמץ קל חסך ר' חיים עבור המשימה והמצווה הגדולה בעזרה לאותו זוג העומד להתחתן, זמן רב כיתת את רגליו בין בתי העשירים השונים כשבכל מקום אליו הוא מגיע דיבר והפליג רבות במעלת הכנסת כלה ובמצווה הגדולה שנקלעה לפתחם, ואכן כולם פתחו

מי לא צריך זכויות. ר' חיים קריזווירט

...

...

יעקב בירך את מנשה ואפרים שיתברכו בהם כל ישראל. המעלה הגדולה בברכה זו, שכאשר ידעו מנשה ואפרים שבכל ליל שבת ייזכר שמם בשולחנות השבת של כל כלל ישראל וכל הילדים ישאלו את הוריהם מי הם אלו מנשה ואפרים, אזי וודאי יחשבו על מעשיהם ויתחזקו ויתעלו ויגדלו בתורה וביראת שמים ובכל עניני הקדושה!

פ עם הגיע עני לבקש מתת יד מהגאון ר' אפרים זלמן מרגליות. ר' אפרים שרצה לדעת האם האיש תלמיד חכם וזאת על מנת לתת לו בכפל כפלים, החל להיכנס עמו למשא ומתן בלימוד כשבין הדברים הציג לפניו את ספריו ושאל אותו האם מכירם. העני שהיה מפולפל השיב ואמר: את הבית אפרים אני מכיר הוא ספר נפלא, וכן את הראש אפרים הוא גם ספר מיוחד, אולם כעת מעניין אותי לראות את היד אפרים....

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

הטבילה שלפני הניגון

...

ר' אברהם בלטי: כמו שר' נחמן צוקר אמר, באמת גם אני מקפיד לרקוד לפני שאני עולה לנגן, זו ממש חובה, חייבים להתחבר לרבי שמעון בריקודים קודם.

"הייתה שנה אחת אחרי שאני רוקד זמן ממושך, ודקות ספורות לפני שאני עולה לבמה ניגש אלי יהודי וצעק לי 'אברהם, תתפוס מקווה לפני שאתה עולה לנגן'. ברגע הראשון לא חשבתי באמת לעשות את זה, כולם יודעים איך נראים מי המקווה במירון בל"ג בעומר, אבל אז נזכרתי בסיפור שאבא שלי סיפר לי.

"לפני ארבעים שנה הוא הגיע פעם עם הגר"א ברלנד למקווה בבני ברק, שלא החליפו בו את המים תקופה ארוכה מאד, המים שהו שם הרבה זמן והיו ממש מעופשים, כמובן שאיש לא רצה לטבול...

"כשהגר"א ברלנד ראה את זה הוא אמר, שהעבירות שלנו הרבה יותר מלוכלכות מהמים הללו אז בוודאי שצריכים לטבול.

"כשנזכרתי בזה החלטתי להיכנס בכל זאת למקווה, באמת אלו היו מים שטבולו בהם כמה מאות איש אבל לא וויתרתי, כשיצאתי החלטתי שאני צריך שוב לרקוד עם הקהל, אני לא אשכח איזו הרגשה מיוחדת קיבלתי באותו זמן, מאז בכל שנה ושנה לפני שאני עולה לנגן אני נכנס לטבול, אני לא מוותר על הטבילה הזאת".

(מגזין "ניצוץ" אייר תשפ"א)

טע קטן מתוך הראיון המרתק של המנגנים בציון הרשב"י לכתב 'ניצוץ'.

לסיום, אילו רגעים מיוחדים נחרטו לכם במהלך השנים מהנגינה במירון?

ר' נחמן צוקר: "אני נוהג ככה, ואני מאמין שגם חבריי נוהגים כך, שלפני שעולים לנגן מצטרפים לריקודים בחצר, בלי זה אי אפשר לנגן, צריכים לזכות קודם לרקוד עם רשב"י לפני שעולים לנגן.

"באחת השנים כשהגעתי לחצר המערה, ר' אברהם

בלטי ניגן על הבמה ואני הייתי אמור לעלות אחריו, בינתיים התחלתי לרקוד ותוך כדי גם נעמדתי לקרוא זוהר בחצר המערה. תוך כדי שאני קורא, הנגינה של הכליזומר הייתה כל כך מיוחדת, ופתאום פרצתי בבכי, הייתי אמור להחליף את ר' אברהם אבל פשוט לא יכולתי לעלות לנגן, לא הצלחתי לעצור את הדמעות.

"באמת הניגונים

הללו שהם בלי מילים רק מנגינות מביאים לכוז התעוררות מתוך שמחה וגעגועים לקדוש ברוך הוא שאין בשום ניגונים אחרים, אולי דווקא בגלל שזה בלי מילים אז זה גבוה יותר. אני זוכר שר' אברהם חיכה שאני אעלה במקומו, אבל עמדתי שם זמן ממושך בכיתי ובכיתי.

"זה סוג של בכי שבאמת אנחנו מכירים רק באומן בציון הקדוש, והניגונים הללו אצל רשב"י הם ממש מנקים את הלב, מרגישים אחרי זה משהו חדש, נשמה נקיה יותר".

מקפיד לרקוד לפני שאני עולה לנגן. ניגונים בחצר המערה

פתגם השבוע

כל מאוייהם ורצונם של האבות הקדושים
היה לחנך את בניהם לדרך ה'

להצלחת ולרפואת
הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים
לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת
משפחת אוקן

להצלחת
משפחת שרון

להצלחת
משפחת שילר

להשכרה בכל יום
בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים
באזור מאה שערים

עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד
לפרטים: 054-8475902

מאורעות • תקופות • גדולי הדורות

ר' משה חיים אפרים מסדילקאב • בעל ה'דגל מחנה אפרים'

בית הדין למזונות
"נחלי המשפט"
 בית דין אחרי לדין ממנות נותן מענה
 מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנוסים
ברשות האב"ד
 הגאון הרב שלמה סייסה שליט"א
 הגאון הרב עמואל שטרן שליט"א
 (מו"ק ד"ר, ראש ישיבת נחל צדק)